

at der fremtræder større og større Fattigdom? Er det ikke paa alle Steder Tilfældet, at man anstrænger sig til det Yderste for at udfinde Midlerne til at raade Bod paa denne Kræftsskade i Staterne, og er det da rigtigt, at man forsømmer noget Middel til at raade Bod paa de Uligheder og Ulemper, der ere tilstede i en Lovgivning, naar der overhovedet skal indføres en ny Skat, eller er det ikke da meget snarere Migt at gaae til en saadan Beskatning, som ikke tager Driftscapitaler fra den lille Capitalist eller den lille Arbejder, som dog ogsaa skal have Noget for at kunne udøve sin Arbejdsvirksomhed? Det forekommer mig, at det er en absolut Fornødenhed, at man i det Hele taget lader Indkomstskatten afløse Tolden, men nu strax gjøre et saadant radicaalt Forslag, vilde jeg dog ansee for at være urigtigt, fordi det i Særdeleshed i et Aar som dette vilde være vanskeligt at vide, hvor man sikkert turde henvende sig for at faae det, der saaledes kom til at mangle. Det er derimod disse 1,400,000 Rb. eller maaskee $1\frac{1}{2}$ Million i Alt, som vilde bortfalde, hvis Krigsskatten paa Told og Brændevinsbeskatningen blev ophævet, som jeg mener, man skalde søge i Indkomstskatten, idet man derved vilde vise, at der hos Statsmagten var en Bestræbelse efter at lette Byrden for de Fattigere her i Landet og at lægge Skatten over paa dem, der bedst ere istand til at bære den. Det er min Mening, at man maa gaae i denne Retning, og jo snarere man kommer dertil, desto mindre vilde de Ulykker træffe vort Samfund, som have truffet andre; desto bedre vilde vi undgaae de vinstof paa mange Steder truenede Dmvaltninger, som kunne blive en Følge af, at man ikke itide tager saadanne Hensyn. — Særligt skal jeg bemærke, at forsaavidt man nu kommer til en Indkomstskat, maa jeg efter den Betragtning, jeg har af Sagen, og som jeg her aldeles kortelig har antydet, komme til det Resultat, at der maa ydes en forholdsvis større Skat af den Virksomhed, der giver et større Overskud for Besidderen. I den Henseende er det mig særdeles tilfredsstillende at see af det statsøconomiske Skrift, jeg for nævnte, at Forfatteren deraf har meent,

at naar man skalde have en Indkomstskat, burde den være saaledes, at der blev svaret 1 pCt. af al Indtægt over 500 Rb. aarlig, at Indtægter under 500 Rb. skalde være skattefrie, og at der skalde svares 1 pCt. mere, altsaa i det Hele 2 pCt. af al Indtægt over 2000 Rb. Her ligger en Anerkendelse af det Princip, at der bør skattes mere, hvor der er en saa betydelig større Indtægt, end af dem, hvis Indtægt dog egentlig ikke er udover, hvad der er absolut fornødent til at føre en taalelig Livstilværelse og til ikke at forarmes; men naar man er gaaet det Skridt, som den ærede Forfatter saaledes er gaaet, forekommer det mig dog, at det er retfærdigere, at man ikke gjør et saa stort Spring. Man bør dertimod gaae gradvis frem og ikke mod alle Principer standse med en saadan enkelt Skatteprocent, idet man kan være overtydet om, at man dog aldrig ved Skattepaalæget kommer til at forarme dem, der have uhyre store aarlige Indtægter, eller paa anden Maade hindre dem i den Virksomhed, som de kunne forlange at have. Foruden mange andre Grunde, som kunde anføres, er der eet Hensyn, som efter min Mening taler for, at Stjerne af disse store Besiddelser og Indtægter have en større Interesse i, at Alt gaaer vel og roligt, end den, der saa at sige ikke har Andet end sin egen Person. Hvilke Forbrydelser i Samfundet er det, der hyppigt ere Gjenstand for Straf? Saavidt jeg veed, er det Tyveri; men fra hvem stjæler man, hvem er det som især er udsat for at miste Noget ved Tyveri? Det er den, der eier særdeles Meget, og altsaa troer jeg, at der i det Hele taget baade under ordinaire og under extraordinære Forhold er Mere for Staten at beskytte hos dem, der have særdeles Meget, hvorved de opvække Misundelse hos Mange, end hos dem, der have meget Lidt. Dette Hensyn, mener jeg, ogsaa kan være en Retfærdiggjørelse for Staten til at begjære en forholdsvis større Procent af disse store Indtægter, end der kan forlanges af den enkelte Børger, som kun har en meget mindre og nødvendig Indtægt. — Jeg skal af det Hensyn, jeg for nævnte, endnu kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Det har undret mig noget, at